

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เพิ่มเติม ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูอิง

อำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

สำนักปลัด

(งานวิเคราะห์นโยบายและแผน)

โทรศัพท์. ๐-๔๓๕๐- ๑๙๒๘

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี๒๕๖๐ เป็นต้นไป)คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีตามแนวทาง ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการรวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติ ด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ – กันยายน ๒๕๖๕) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อมในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็เป็นความท้าทายและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยจากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจ ที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นที่อาศัยเทคโนโลยี

สมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับจึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อย และในภาคชนบท ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิการก่อการร้าย โรคระบาดเครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่รุนแรงขึ้น โดยที่ การก่อการร้ายจะยังเป็นภัยคุกคามของโลกและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตาม กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างเสรีภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นจะเอื้อให้สามารถประกอบอาชญากรรมในรูปแบบและช่องทางใหม่ๆ ที่เบียดเบียนมากขึ้น สถานการณ์และแนวโน้ม ดังกล่าวบ่งชี้ว่าประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมในการ พัฒนาระบบการเตือนภัยและการบริหารความเหี่ยง ที่ดีและประชาชนจะต้องได้รับความรู้ที่สามารถใช้ วิจารณ์ญาณได้ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมและมีความเหี่ยงนอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่ เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและความเหี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทาง เศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะ ยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้น และกลายเป็นความท้าทายต่อความยั่งยืนทางการคลังซึ่งจะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยาย ปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความท้าทายให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัว เต็มที่รวมทั้งอาจจะมี ความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลก เพิ่มขึ้นขนาดใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มี แนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบ ใหม่ ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก(๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาด ในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความท้าทายสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหาก ประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผลในด้านความมั่นคงของโลกก็ กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกไว้และ เพื่อกำหนดอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับ อนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่

-๑๒-

เป็นปัจจัยจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ภายใต้เงื่อนไขที่กดดันให้ต้องมีความสอดคล้องกับแนวคิดสีเขียวด้วยเช่นกัน และในขณะเดียวกัน เทคโนโลยีก็จะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่งในช่วงที่ผ่านมาต้องเผชิญกับภาวะที่ปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และผลักดัน ๑ แต่สูงขึ้นจากร้อยละ ๓.๖ ในช่วง ๕ ปีหลังวิกฤติ(๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลกนอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความท้าทายสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆแต่มีความท้าทายให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความท้าทายด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้นสำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้นผลของการพัฒนาดังแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๔.๒ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิต และบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตรา ๒ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล GNI per Capita (GDP per Capita อยู่ที่ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์สหรัฐต่อหัวต่อปี) โดย สศช.ต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจ ที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความ เป็น สากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปแบบของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้นนอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความท้าทายและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้นและฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงมีการปรับปรุง

ในเรื่องกฎ.....

ในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆได้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น สร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้นแต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจสังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลักขณะที่ โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจ ภายในประเทศมากจึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุน เพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูก นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำขาดความ โปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้อย ยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมี ปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ขณะที่ความ เหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้านทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีโครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความท้าทายมากขึ้น ภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยีข้อมูลและ ข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรีส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความท้าทายและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้นกฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้น

ทั้งในเรื่อง.....

ทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้น เงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความท้าทายอย่างชาญฉลาด เพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้ จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปี ต่อจากนี้ไป ประเทศไทย จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาวทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและ ก่อให้เกิดทั้งโอกาสและในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความท้าทายและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ อย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศนั้นเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความท้าทายของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันการดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกันอย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี“ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก

ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความท้าทายและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศการกำหนดให้มี“ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหา ทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความท้าทายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่าน ประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และ คนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้จะเป็นประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็น ในยุทธศาสตร์ชาติฉบับนี้ได้อธิบายคำว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ไว้แล้วซึ่งครอบคลุมความหมายในทุกมิติของประเทศพัฒนาแล้วมนุษย์ ความเจริญเติบโต ของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคง ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์จังหวัดร้อยเอ็ด

“เป็นจังหวัดที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม บนพื้นฐานแหล่งผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง เอื้อต่อการลงทุนของภาคเอกชน และเป็นเมืองน่าเที่ยว น่าอยู่”

พันธกิจ

๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เพิ่มศักยภาพการบริหารทรัพยากรและสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

๒ พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เชื่อมโยงการบริการสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้ง วัฒนธรรม ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๓ พัฒนาค้นหาคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์รวม

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัย และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากองทุนท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิต และการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวชุมชนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร
๒. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (๑๐ กิโลกรัมต่อปี)
๒. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๘๐)
๓. มูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๔. ร้อยละของหมู่บ้านมีตลาดสินค้าเกษตรชุมชนในปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๗๐ ของหมู่บ้านทั้งจังหวัด)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่ที่มีศักยภาพของจังหวัดเป็นเขตเศรษฐกิจข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง
๒. พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูปข้าวหอมมะลิ และสินค้าเกษตรด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ทุกขั้นตอน
๓. สนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร ให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น และตลาดอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากองทุนท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิต และการลงทุน

เป้าประสงค์

๑. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน
๒. เศรษฐกิจดี สีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคนอกการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๒. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด (ระดับ)
๓. มูลค่าการลงทุนของภาคการค้า การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการบริการ ของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)

๔. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๕. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและ OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักสามเหลี่ยมสาเกตนคร และพื้นที่ที่มีศักยภาพรวมทั้งกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อการค้าและส่งออกโดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมสีเขียว
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมตามวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีอาชีพมีรายได้
๒. เป็นเมืองน่าอยู่ บนพื้นฐานเศรษฐกิจดี สังคมปลอดภัย สภาพแวดล้อมดี มีความมั่นคง และยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
๒. ร้อยละของผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็ง เบาหวาน และความดันโลหิตสูงรายใหม่ลดลง(ร้อยละ ๑๕ ต่อปี)
๓. ร้อยละของผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (ร้อยละ ๙๕)
๔. ร้อยละของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน (ร้อยละ ๘๐)
๕. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง(ร้อยละ ๘๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคอนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้รองรับการเปลี่ยนแปลง
๒. พัฒนาระบบสุขภาพเชิงป้องกัน ด้วยเทคโนโลยีสุขภาพ สป้า และเทคโนโลยีการแพทย์
๓. พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และการจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ
๔. สร้างและพัฒนาแรงงานไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง รวมทั้งนำเข้าสู่ระบบประกันสังคม
๕. สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้หลุดพ้นจากความยากจน
๖. พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี
๒. คืบความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศน์ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี (ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี)
๒. จำนวนพื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟูและปลูกป่าเพิ่มขึ้น (จำนวน ๔,๐๐๐ ไร่/ปี)
๓. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ(ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๕)
๔. จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาเข้าสู่ระบบการกำจัดกากอุตสาหกรรม (ร้อยละ ๑๐๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
๒. ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ต้นน้ำ ป่าเสื่อมโทรมและป่าชุมชน
๓. บริหารจัดการลดปริมาณขยะมูลฝอยและการกำจัดให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้ง ปัญหา

สิ่งแวดล้อมอื่น

๔. ส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนในชุมชนและท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการจากหน่วยงานภาครัฐด้วยความเสมอภาค และเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ ๘๕)
๒. ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดได้รับการแก้ไข(ร้อยละ ๙๕)
๓. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ(ร้อยละ ๙๐)
๔. ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวมของจังหวัด (ร้อยละ ๙๖)
๕. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแนวทางป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ระดับ ๕)

กลยุทธ์

๑. เพิ่มศักยภาพการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด
๒. ลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เพื่อสร้างความปลอดภัยให้สังคม
๓. เพิ่มศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ
๔. ส่งเสริมการบริหารงานแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- ๒๐ -

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“เป็นท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกลไกประชารัฐ”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้มีคุณภาพ เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง
๒. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง
๓. ประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนจากภายในจังหวัด

เป้าประสงค์รวม

๑. ท้องถิ่นมีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคูอิง

องค์การบริหารส่วนตำบลคูอิง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“คูอิงชุมชนน่าอยู่ คุณคุณธรรม นำการศึกษาสู่ไอที ส่งเสริมกลุ่มสตรีให้เข้มแข็ง แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิชั้นดี มีมาตรฐานงานภูมิคุ้มกัน ยึดถือจารีตประเพณี คนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า ชาวประชาได้รับการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและยั่งยืน ”

พันธกิจ

๑. พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการศึกษาของประชาชนให้มีคุณภาพอย่างครอบคลุม
๓. การกำจัดขยะมูลฝอย และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาด้านคมนาคม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ
๖. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของประชาชน

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่อ้อ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน *

๑.๑ แผนงานด้านการก่อสร้าง ปรับปรุงถนนสายหลัก ถนนสายรอง เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง

๑.๒ แผนงานด้านการก่อสร้างระบบน้ำประปา คุ้ระบายน้ำและขยายเขตไฟฟ้าพร้อมสาธารณูปโภค ให้ได้มาตรฐานอย่างพอเพียง

๑.๓ แผนงานด้าน ไฟฟ้าสาธารณะส่องแสงสว่างตามถนน ชุมชน สวนสาธารณะและลานกีฬา อย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๑.๔ แผนงานด้าน ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ จัดแหล่งน้ำโดยการขุดสระ อ่างเก็บน้ำบ่อน้ำตื้น เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์น้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

๑.๕ แผนงานด้าน จัดทำผังเมืองชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนให้มีแนวทางที่ชัดเจน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต *

๒.๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าในชุมชนและสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้มีการสร้างงาน สร้างเงิน สร้างรายได้ในชุมชนให้มีการอยู่ดีกินดี มีสุข

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบล เช่นกลุ่มหมู่บ้าน กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มเลี้ยง ปลา กลุ่มเลี้ยงสัตว์

๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการค้าโดยจัดให้มีตลาดชุมชน

๒.๔ สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน กิจกรรมการดำเนินงานของ อสม. เพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้านสุขภาพให้กับประชาชน

๒.๕ สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่างๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ กับชีวิตและสุขภาพพลานามัยของประชาชน

๒.๖ มุ่งเน้นให้ความรู้ให้แก่ประชาชนในการป้องกันและเข้าใจการรักษาสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม *

๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็ก เยาวชนประชาชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)

๓.๒ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีศักยภาพ โดยจัดให้มีการสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๓.๓ ให้การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการแก่เด็กผู้ด้อยโอกาส คนพิการ คนชรา และ ผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขในสังคม

๓.๔ ระวังภัยป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกองค์กร

๓.๕ สนับสนุนการฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และยานพาหนะใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๖ ส่งเสริมและให้การเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัย ตลอดจนการบรรเทาสาธารณภัยชุมชน

๓.๗ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการกีฬาให้หลากหลายและทั่วถึง

-๒๒-

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี *

- ๔.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น โดยการร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหา และติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ
- ๔.๒ สร้างระบบการบริหาร โดยเน้นหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
- ๔.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนชุมชนให้มามีส่วนร่วม กำหนดวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ จัดทำแผนโครงการในการพัฒนาตำบลให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน
- ๔.๔ จัดการพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่หน่วยงานให้มีความรู้ทักษะในการปฏิบัติ งานเพื่อให้สามารถปฏิบัติงาน และรองรับการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล
- ๔.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริหารแก่ประชาชน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้ ประชาชนที่มา รับบริการได้รับความสะดวก และมีความพึงพอใจสูงสุด
- ๔.๖ ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม บทบาทหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นและอำนาจในการตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ
- ๔.๗ จัดโครงการ อบต.เคลื่อนที่ เพื่อบริการด้านต่างๆ แก่ประชาชนและรับฟังปัญหาความต้องการจากประชาชนอย่างทั่วถึง
- ๔.๘ สร้างแรงจูงใจและเพิ่มขวัญกำลังใจให้ข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกอิ่ง ที่ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ ฯลฯ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น *

- ๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนงานรัฐพิธี พิธีปู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
- ๕.๒ ทะนุบำรุงด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนาสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน
- ๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประเพณี วัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกอิ่ง เช่น ประเพณีสงน้ำพระธาตุ, รดน้ำดำหัว ฯลฯ
- ๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมกิจกรรมแห่งสายน้ำสืบสานประเพณีวันลอยกระทง
- ๕.๕ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชนเพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสงบสุข

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม *

- ๖.๑ จัดให้มีสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกายอย่างเหมาะสม
- ~~๖.๒~~ ๖.๒ ทะนุบำรุง ด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนาสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน
- ๖.๓ ส่งเสริมให้มีระบบจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอย อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๔ ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและจัดหาพันธุ์กล้าไม้ให้ประชาชน เพิ่มพื้นที่การปลูกป่าเพิ่มเติม
- ๖.๕ พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ปาดงลิง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของตำบลทุกอิ่ง

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้ได้มาตรฐาน มั่นคงถาวรอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีตลอดทั้งปี และเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านเศรษฐกิจ

๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เพื่อเสริมสร้างด้านเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็งในระดับเศรษฐกิจครัวเรือน และชุมชน/องค์กร ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยน้อมนำเอาปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อการเตรียมความพร้อมแก่สังคมให้ประชากรในตำบลถูกอึงเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคม สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาค้นให้มี ความรู้คู่ คุณธรรมและจริยธรรม มีวัฒนธรรมอันดีงามและการศึกษาหล่อหลอมชีวิต เพื่อนำตำบลถูกอึงให้เป็นเมืองน่าอยู่ตามนโยบายของผู้บริหาร

๓. การพัฒนาด้านสังคม

อนุรักษ์ รักษา พัฒนาวัฒนธรรมที่ดั่งงามของชุมชนให้คงอยู่และสืบสานสู่คนรุ่นต่อไปพัฒนาแหล่งเรียนรู้องค์ความรู้ และการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมทั้งสร้างนวัตกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชนและศิลปินรุ่นใหม่ สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น โดยการพัฒนาให้มีความรู้คู่คุณธรรม สนับสนุนให้ประชาชนชาวบ้าน สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ร่วมมือกับหน่วยงานราชการและชุมชนในการจัดองค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุนวทางการดำเนินงานของจังหวัดร้อยเอ็ด

๔. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น โดยการร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหา และติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ สร้างระบบการบริหาร โดยเน้นหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ส่งเสริมให้ประชาชนชุมชนให้มีส่วนร่วม กำหนดวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ จัดทำแผน โครงการในการพัฒนาตำบลให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน จัดการพัฒนาบุคลากรเจ้าหน้าที่หน่วยงานให้มีความรู้ทักษะในการปฏิบัติ งานเพื่อให้ สามารถปฏิบัติงาน และรองรับการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริหารแก่ประชาชน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้ ประชาชนที่มาใช้บริการได้รับความสะดวก และมีความพึงพอใจสูงสุด ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม บทบาทหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นและอำนาจในการตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ จัดโครงการ อบต.เคลื่อนที่ เพื่อบริการด้านต่างๆ

แก่ประชาชน.....

- ๒๔ -

แก่ประชาชนและรับฟังปัญหาความต้องการจากประชาชนอย่างทั่วถึง สร้างแรงจูงใจ และเพิ่มขวัญกำลังใจให้ข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลคูกึ่ง ที่ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ ฯลฯ

๕. การพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่งเสริมและสนับสนุนงานรัฐพิธี พิธีพื้ อนุรักษศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป ทะนุบำรุงด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนาสถานที่ เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนประเพณี วัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์ที่ โดดเด่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคูกึ่ง เช่น ประเพณีสงน้ำพระธาตุ, รตนน้ำดำหัว ฯลฯ ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมกิจกรรมแห่งสายน้ำสืบสานประเพณีวันลอยกระทง สนับสนุน การจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่เยาวชน และประชาชนเพื่อให้เกิดสังคม แห่งความสงบสุข

๖. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จัดให้มีสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกาย อย่างเหมาะสม ทะนุบำรุง ด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนาสถานที่ เป็น ศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน ส่งเสริมให้มีระบบจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอย อย่างมี ประสิทธิภาพ ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและจัดหาพันธุ์กล้าไม้ให้ ประชาชน เพิ่มพื้นที่การปลูกป่าเพิ่มเติม พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ป่าดงลิง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของตำบลคูกึ่ง

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ถนน สะพาน ทางเท้า และทางระบายน้ำ ที่ก่อสร้าง และได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา
๒. ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับบริการสาธารณะ จำนวนระบบ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ก่อสร้าง และได้รับการซ่อมแซมบำรุงรักษาให้ใช้ได้ดี อยู่เสมอ
๓. ร้อยละของถนนที่มีเครื่องหมายบังคับ มีการติดตั้งไฟจราจร (ไฟกระพริบ)

๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการเกิดรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นกลุ่มอาชีพ / องค์การการผลิต
๓. ร้อยละของการขยายตัวของตลาดชุมชน
๔. อัตราการเจ็บป่วยของประชากรที่ลดลง
๕. ร้อยละของการดำเนินกิจกรรมป้องกันโรคระบาดเพิ่มมากขึ้น
๖. สัดส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน คดียาเสพติดที่ลดลง
๗. ร้อยละของประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง

๓. การพัฒนาด้านสังคม

๑. ร้อยละของกิจกรรมการส่งเสริมการศึกษาแก่เด็ก เยาวชนประชาชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(AEC)
๒. ร้อยละของการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีศักยภาพ โดยจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
๓. ร้อยละของการจัดสวัสดิการแก่เด็กผู้ด้อยโอกาส คนพิการ คนชรา และ ผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขในสังคม
๔. ร้อยละของการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
๕. ร้อยละของการดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)และ ร้อยละการจัดหาพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. ร้อยละของการส่งเสริมและให้การเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัย ตลอดจนการบรรเทาสาธารณภัยชุมชน
๗. ร้อยละของการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการกีฬาให้หลากหลายและทั่วถึง

๔. การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑. ร้อยละของการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น โดยการร่วมคิด ร่วมทำร่วมแก้ปัญหา และติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ
๒. ร้อยละของการดำเนินการสร้างระบบการบริหาร โดยเน้นหลักประสิทธิภาพประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส สามารถ ตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
๓. ร้อยละของการส่งเสริมให้ประชาชนชุมชนให้มีส่วนร่วม กำหนดวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ จัดทำแผน โครงการในการพัฒนาตำบลให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน
๔. ร้อยละของการจัดการพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่หน่วยงานให้มีความรู้ทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อให้ สามารถปฏิบัติงาน และรองรับการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล
๕. ร้อยละของการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้ ประชาชนที่มา รับบริการได้รับความสะดวก และมีความพึงพอใจสูงสุด
๖. ร้อยละของการส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม บทบาทหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นและอำนาจในการตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ
๗. ร้อยละของการ ดำเนินโครงการ อบต.เคลื่อนที่ เพื่อบริการด้านต่างๆ แก่ประชาชนและ รับฟังปัญหาความต้องการจากประชาชนอย่างทั่วถึง
๘. ร้อยละของการ สร้างแรงจูงใจและเพิ่มขวัญกำลังใจให้ข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วน ตำบลทุกองค์ ที่ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ ฯลฯ

-๒๖-

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑ ร้อยละของการส่งเสริมและสนับสนุนงานรัฐพิธี พิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๕.๒ ร้อยละของการทะนุบำรุงด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนาสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

๕.๓ ร้อยละของการส่งเสริมสนับสนุนประเพณี วัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคู้อิ่ง เช่น ประเพณีสงกรานต์พระธาตุ, รตนาค้าหัว ฯลฯ

๕.๔ ร้อยละของการส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมกิจกรรมแห่งสายน้ำสืบสานประเพณีวันลอยกระทง

๕.๕ ร้อยละของการสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชนเพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสงบสุข

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ร้อยละของการจัดให้มีสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้มีที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายอย่างเหมาะสม

๖.๒ ร้อยละของการทะนุบำรุง ด้านศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนาสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

๖.๓ ร้อยละของการ ส่งเสริมให้มีระบบจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอย อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ ร้อยละของการส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและจัดหาพันธุ์กล้าไม้ให้ประชาชน เพิ่มพื้นที่การปลูกป่าเพิ่มเติม

๖.๕ ร้อยละของการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าดงลิง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของตำบลคู้อิ่ง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑) การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

๒) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

๓) ประชาชนมีความรู้และสังคมสงบสุข

๔) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๕) การทำนุบำรุงศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ยั่งยืนสืบไป

๖) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

๒.๖ กลยุทธ์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การส่งเสริมศักยภาพของประชาชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างจุดเด่นของสินค้าทางการเกษตร ในพื้นที่

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๕) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๓. การวิเคราะห์...